

NOVA EVANGELITZACIÓ 8

L'ESPERIT SANT

ÉS

DISCERNIMENT

DE

SANTEDAT

Sense el discerniment de l'Esperit Sant, és fàcil que ens passen de “mesura”, i tot el que es passa de “mesura” ve del diable.

Obté el discerniment de l'Esperit Sant l'ànima humil. Necessitem ser vertaderament humils, perquè necessitem el discerniment de l'Esperit Sant,
sense el qual, la “mesura” i l'equilibri de tot el que vivim és obra del diable.

Qui obté el discerniment de l'Esperit Sant?
Obté el discerniment de l'Esperit Sant l'ànima
humil. Sense l'Esperit Sant, perdem la “mesura” i
l'equilibri de tot el que vivim.
Això és obra del

***“Qui s’enalteix
serà humiliat,
però qui
s’humilia serà
enaltit”***

(Lc 18, 14)

Aquestes paraules de Jesús són certament conegudes. Són molt importants. Les trobem en diferents parts dels Evangelis.

Es troba en l'Antic Testament en el llibre de Job on hi ha escrit:
“Déu humilia l'altiveria del superb, en canvi socorra qui manté els ulls abaixats (l'humil)”.

En som conscients? En el món on Déu no és reconegut les coses funcionen a l'inrevés. Regeix la llei del jo, del més fort, fonamentalment injusta. Efectivament, són els prepotents, els rics egoistes, els segurs de si mateixos que dominen i oprimeixen els febles i els pobres.

La fe, els pobres la posen en Déu que un dia capgirarà aquesta situació. Així ho ha dit Maria quan cantà el seu Magnificat:
**“Ha destronat els poderosos del tron,
ha enlairat els humils”.**

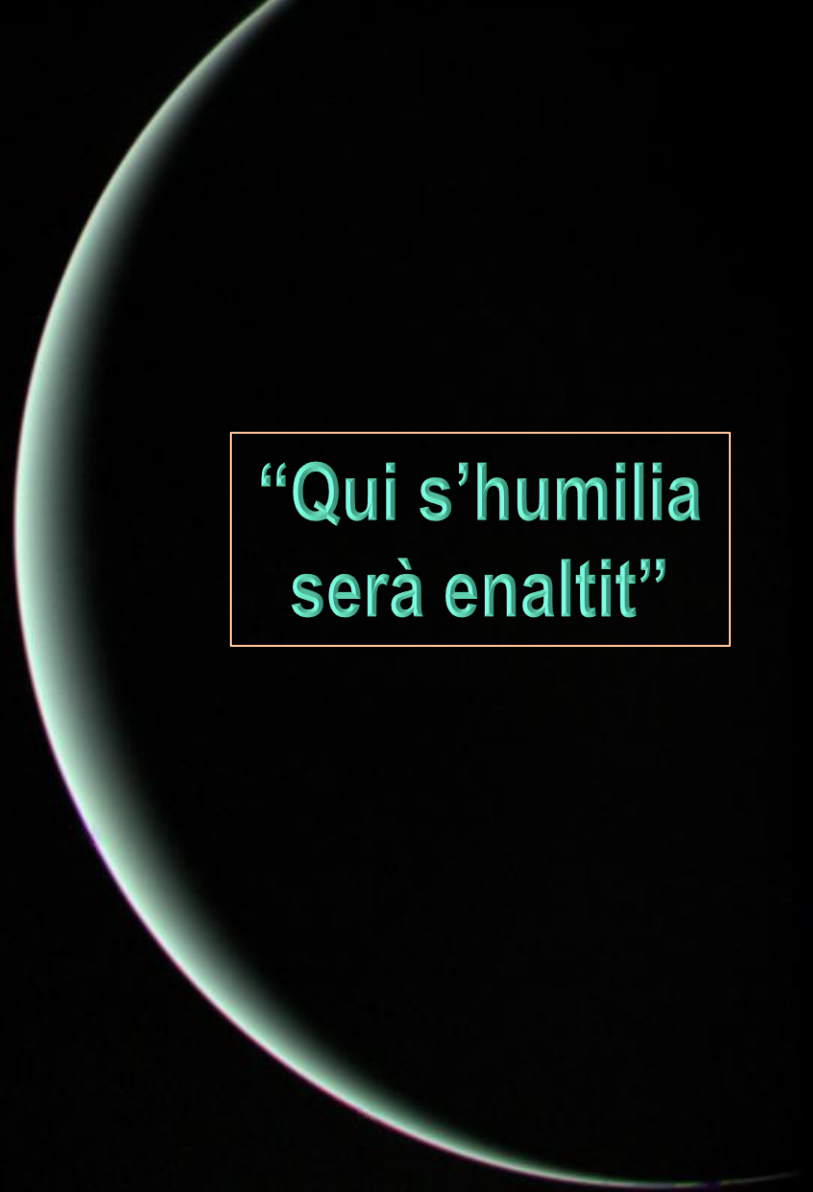

Els creients entenen el destronament només des d'una
intervenció de Déu.

En aquest punt potser et pot venir el pensament de resignació, de pessimisme, de rebuig o manca de responsabilitat. No és així. Els creients no s'il.lusionen pensant que l'home sigui capaç amb les seves úniques forces en sortir-se'n de la situació d'infelicitat, de pecat, d'egoisme que ha creat afirmant-se a si mateix. Estan convençuts que cal reconèixer Déu, esperar d'Ell la salvació, la revitalització vertadera. És més: creuen que establint amb Déu una relació de comunió que uneix als uns amb els altres, produirà el vertader i autèntic canvi; a partir d'una relació d'igualtat.

“Qui s’humilia
serà enaltit”

**Aquestes paraules reflexen
exactament la situació
d'aquells que accepten amb
cor obert, la salvació de**

Déu

**Són humils, saben que no es
poden gloriar de res perquè
tot ve de Déu.**

És el sentiment que
envaeix el cor del fill
pròdig que torna al
Pare

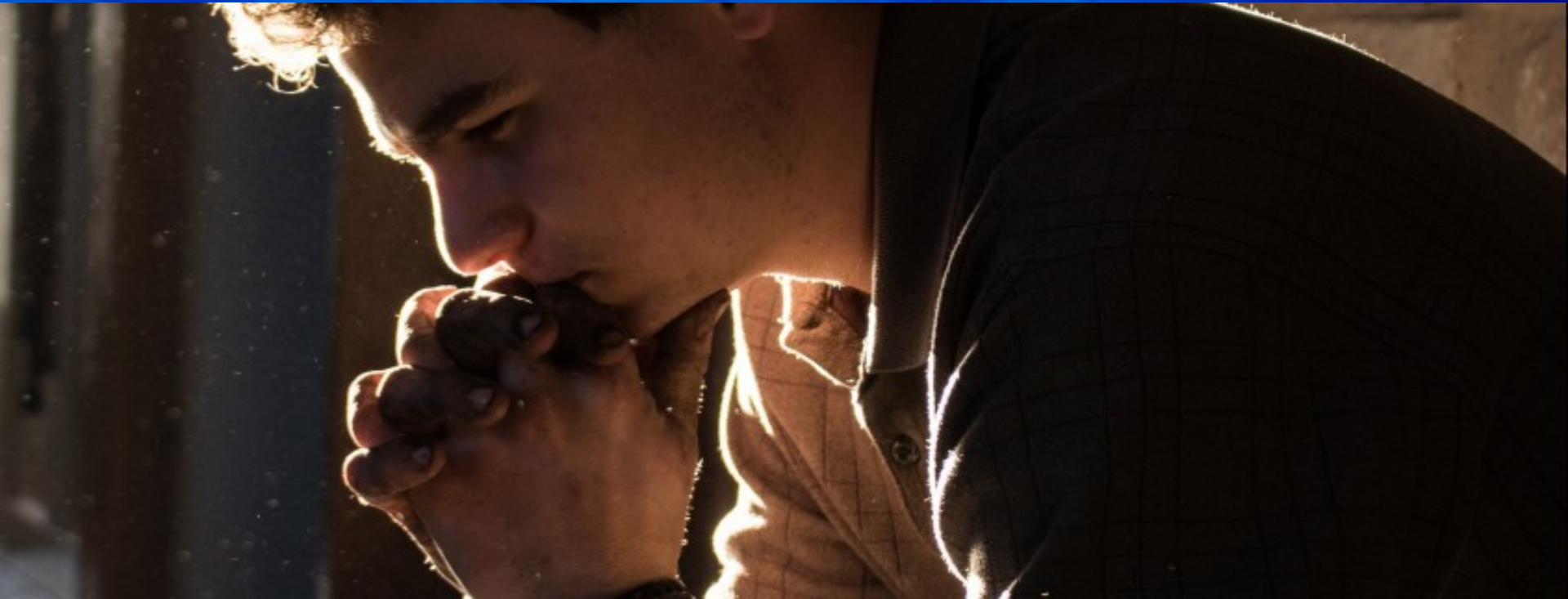
**Sí, qui actua així,
és estimat per Déu
i Ell l'enaltirà.**

O el del publicà que,
a diferència del
fariseu presumeix de
just i bo,

i es colpeja el pit al
fons del temple.

Podem entendre aquestes paraules com un advertiment de Jesús a aquells que pequen de supèrbia

i un encoratjament a ser humils.

Pèro Jesús encara et vol dir alguna cosa més que un simple precepte moral. Qui s'humilia no només és aquell que procura no ser ambiciós, sinó aquell que davant de Déu és conscient de la seva petitesa, del seu no-res, sap que ja no li serveix el programa de l'ego "jo sé" i s'entrega, es rendeix, s'abandona a les

Seves mans

Jesús mateix proposa l'exemple del nen, d'aquell que es fa com un nen en mans del Pare.

Qui s'humilia es fa disponible en mans de Déu i rebrà la salvació i serà enaltit.

Qui ha après a la perfecció i fins al final aquest total rebaixar-se?

Jesús, que s'ha humiliat a si mateix, fent-se obedient fins a la mort.

**Però després és ressuscitat;
heus ací l'enaltiment, l'exaltació.**

També tu has de fer el teu camí. Ell et vol humil i bo com Ell per donar-te la glòria i has d'omplir-te talment de certesa que com Ell és ressuscitat, així serà també per tu.

**Però, com viure bé aquest
abaixament, aquest ser humil
de veritat?**

**Mira: Déu considera fet a Ell
allò que tu fas als teus
germans. Per tant: abaixament
davant d'ells: serveix-los, fes-
te servidor de tots. No siguis
indiferent, no només ho
pretenguis, no et vanagloriïs
només dels teus drets, no
siguis dominant, controlador:
estima'ls, serveix-los de
veritat: al preu de cedir, també
de perdre, sabent renunciar al
temps i a coses.**

**L'Evangeli és exigent.
Però perquè és Paraula de Déu,
té el poder infinit de
l'AMOR DE DÉU.**

Te'n fies?

Hi ha dins meu, dins teu, dins
de cada ser humà un

PODER INFINIT

d'amor, de pau, de bondat.
T'ho creus?

Per què no proves durant una
setmana de repetir-te aquest
mantra fins que experimentis
que ho
ETS

I quan experimentaré l'exaltació?

Certament en el món nou, a l'altra vida. No t'enganyis. Però ja en aquesta vida, si veritablement uns ens posem al servei dels altres, tots som iguals. És més: aquell que mana és el primer que es posa a servir.

SER HUMIL COMPORTA
EL SACRIFICI TOTAL DE SÍ
MATEIX SEGONS LA
“MESURA” DE
L'ESPERIT SANT

2

Robert Cheaid

**I això requereix la gràcia
de Déu per tal de fer un
autèntic discerniment:
quan és l'ego qui actua en
mi i quan deixo actuar
l'Esperit Sant. Per això
seguim aprofundint en el
discerniment.**

En el discerniment cal tenir ben clar que “si és innegable que la voluntat de Déu sobre nosaltres comporta autèntics sacrificis per poder-se realitzar i esdevenir de veritat humil, també és cert que en el més profund secret d’un mateix aquest sacrifici coincideix amb el nostre creixement espiritual i amb la nostra perfecta felicitat.

De la mateixa manera que
el nostre creixement
integral coincideix amb la
voluntat de Déu sobre
nosaltres. De fet san Pau
afirma que és Déu mateix
qui suscita en nosaltres
“voler actuar segons el
designi d’amor de Déu”
(Fil 2, 13).

L'Apòstol afirma
que els nostres
desitjos més
profunds, aquells
que sentim
vertaderament
nostres, són
suscitats i
sostinguts per Déu
i si aconseguim
assolir-los és
gràcies a aquest
sosteniment per
part de Déu.

Mentre l'enemic suscita a
l'ànima desitjos
inassolibles amb la finalitat
de distreure-la de les seves
tasques actuals i tracta de
distreure-la, “el bon Déu –
ens ensenya Teresa de
Lisieux – no pot inspirar
desitjos inassolibles” i els
desitjos que ens inspira no
ens distreuen sinó que
enbolcallen la nostra
ànima, l'encarnen millor, la
realitzen, millor encara, la
fan esdevenir real i realista.

L'home quan acull la pròpia missió, el seu desig més profund, percep la força de la gràcia d'aquella missió i comprèn que “fora d'aquest centre que se li ha donat no existeix cap altre centre propi”.
(Urs Von Balthasar)

Déu es fa equilibrista amb nosaltres, mentre fem aquest entrenament com equilibristes sobre la corda. Déu és un equilibrista en la seva crida a l'home perquè, com ens recorda Balthasar, “en el fet de concebre la pròpia idea de santetat, Déu té en compte la naturalesa, les forces i les possibilitats de cadascú”, però, al mateix temps, el Senyor fent-nos la crida (vocació) provoca i actua en plena llibertat. Només ens cal saber escollir i acollir la fantasia de Déu.

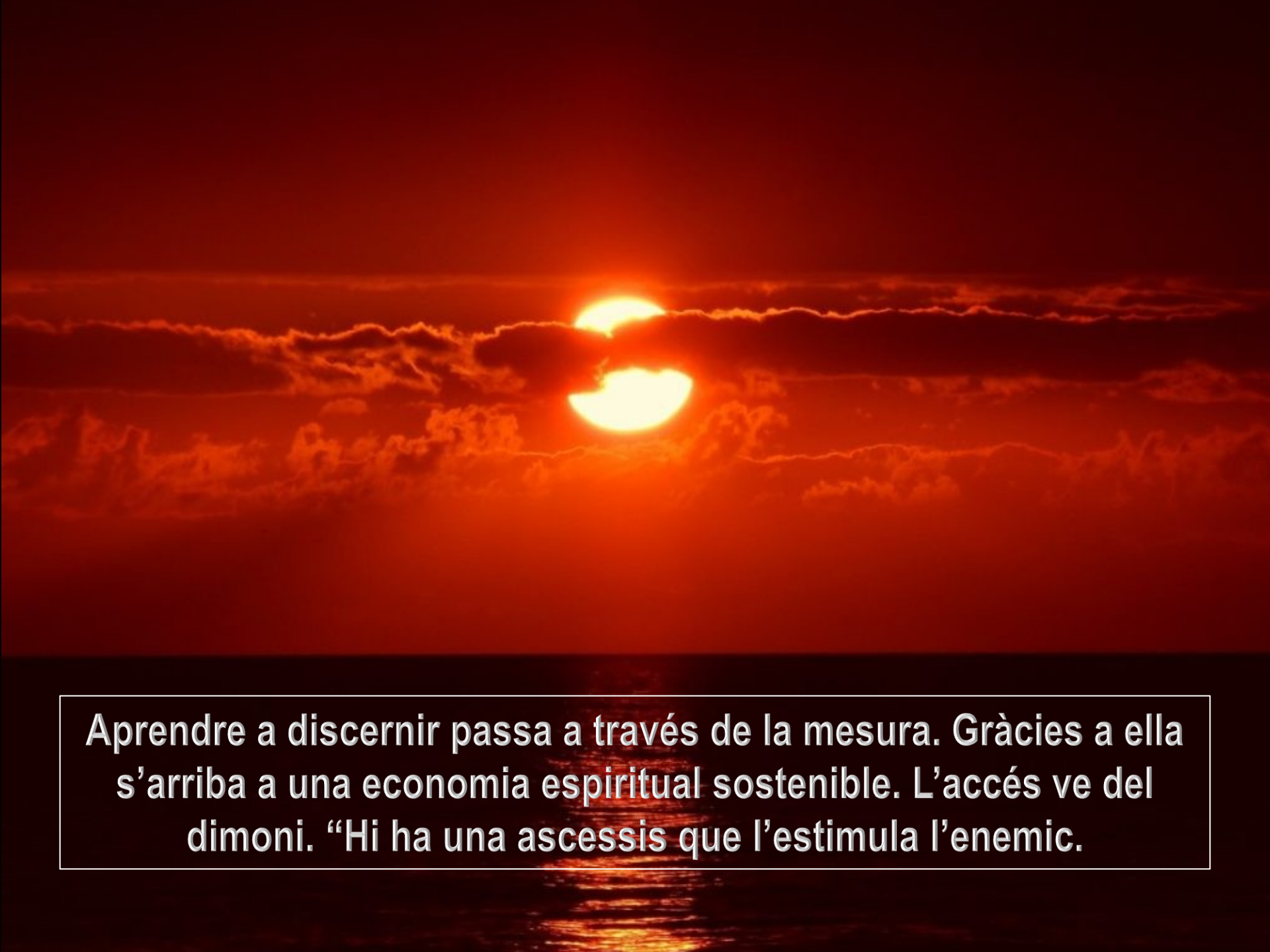
Aquesta és la part més difícil del discerniment cognitiu: “El més difícil de discernir – malgrat ser la cosa més important – és la gràcia que Déu diposita o no diposita a disposició, la qual empeny des de l’interior, o no, per fer-nos saber que justament aquella és la seva voluntat, o que aquella no és la seva voluntat”. (Urs Von Balthasar)

No és casual que la prudència i la templança siguin virtuts cardinals. De fet, la fortalesa si no està vinculada amb aquesta virtut (prudència) es transformaria en temeritat i fins potser en brutalitat. La templança i la moderació són un altre nom de la virtut del discerniment. El discerniment i la moderació són la custòdia de les virtuts i del progrés espiritual. Hi ha una història que ens ensenya aquesta lliçó: El pare Abat dels monjos li diu a un caçador: “Posa una fletxa en el teu arc i tensa’l”.

El caçador ho fa així.
Novament li diu: “Tensa'l”; i
ho feu. Li diu novament:
“tensa'l”. El caçador li respon:
“Si el tenso més del que l'arc
pot suportar, es trencarà”.
L'abat Anton li diu: “Això és el
que també passa en l'obra de
Déu. Si extenuem als germans
més enllà de la seva capacitat,
es trencarant aviat. Cal ser
condescendents amb ells”. En
sentir aquestes paraules el
caçador va quedar molt
compungit i marxà molt
edificat de l'Abat.

Aprendre a discernir passa a través de la mesura. Gràcies a ella s'arriba a una economia espiritual sostenible. L'accés ve del dimoni. "Hi ha una ascessis que l'estimula l'enemic.

Com podem distingir la divina, real ascessis, d'aquella tirànica i demoníaca? Molt clar: mitjançant la moderació. La manca de mesura sempre és perniciosa". I un Iluminós consell de Poemen ens recorda que "tot el que es passa de mesura ve del dimoni". Semblantment afirma Evaglio quan ens esverteix que: "el que no té mesura és inoportú, és de durada breu i és més danyós que útil".

Aquest tema sobre la
“mesura”
és força nou per adults
formats a tot el contrari:
Se’ns ha dit que cal
esforçar-se molt per
assolir la santedat de
Déu.
Aprendre “mesura”
Com?
Deixar-se portar de la mà
de Déu. Només Déu
estima sense mesura.

**Fa anys que em va
arribar un escrit anònim
que diu així:**

**ESTIMA'M TAL COM
ETS**

**PARAULES
ENCORATJADORES DE
JESÚS A L'ANIMA**

**Conec la teva misèria, les lluites i les
tribulacions de la teva anima, les
deficiències i les malalties del teu cos;
conec la teva vilesa, els teus pecats, i et dic
el mateix:
"Dóna'm el teu cor, estima'm com ets..."**

Si esperes d'ésser un àngel per abandonar-te a l'amor, no estimaràs mai. Encara que siguis mesquí en la pràctica del deures i de les virtuts, si recaus sovint en aquelles culpes que voldries no cometre mai més, no et permeto de no estimar-me.
Estima'm tal com ets.

**En cada instant i en
qualsevol situació en que
et trobis, en el fervor o en
l'aridesa, en la fidelitat o
en la infidelitat, estima'm
com sigui. Vull l'amor del
teu pobre cor.**

**Si esperes d'ésser
perfecta ,no estimaràs
mai.**

No podria Jo fer de granet de saba un Serafí ràdios de
puresa, de noblesa i d'amor?

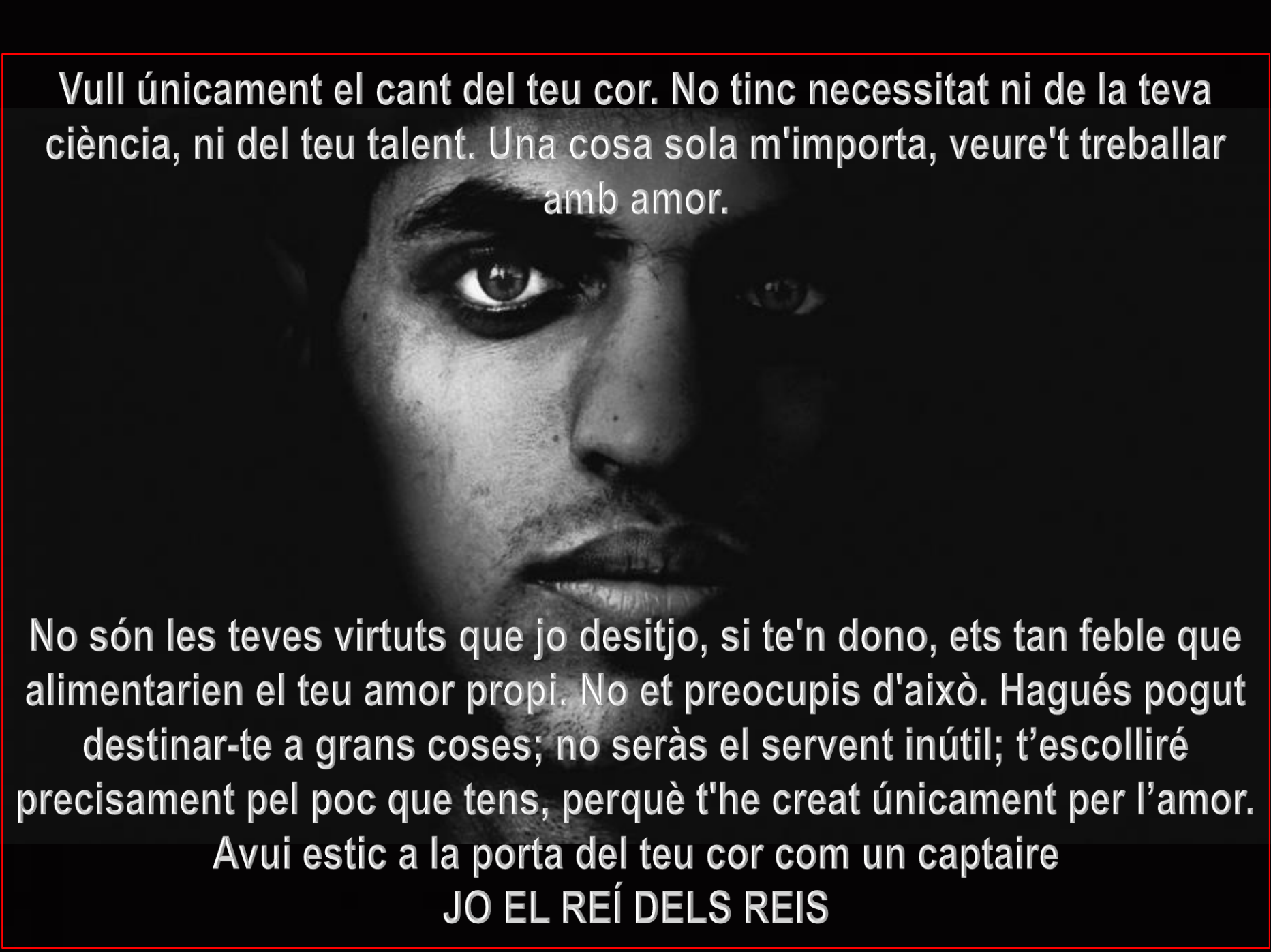

No sóc Jo l'omnipotent?! si em plau de preferir
el pobre amor del teu cor i deixar en el no res
aquells éssers meravellosos, no sóc Jo el pare
del meu amor?

Fill meu, deixa que
t'estimi, vull el teu cor.
Certament, vull amb el
temps transformar-te, però
ara t'estimo tal com ets...i
vull que tu facis el mateix.
Jo vull veure que dels
baixos fondos de la
misèria i sorgeixi l'amor.
Estimo en tu també les
teves febleses.. Estimo
l'amor dels pobres i dels
miserables. Vull que del
fang surti sempre un gran
crit:
T'ESTIMO, JESUS!

Vull únicament el cant del teu cor. No tinc necessitat ni de la teva ciència, ni del teu talent. Una cosa sola m'importa, veure't treballar amb amor.

No són les teves virtuts que jo desitjo, si te'n dono, ets tan feble que alimentarien el teu amor propi. No et preocupis d'això. Hagués pogut destinar-te a grans coses; no seràs el servent inútil; t'escolliré precisament pel poc que tens, perquè t'he creat únicament per l'amor.

Avui estic a la porta del teu cor com un captaire

JO EL REÍ DELS REIS

Busco i espero. Dóna't
pressa a obrir-me. No
facis valdre la teva
misèria. Si coneguessis
perfectament la teva
indigència, moriries de
dolor. ALLO QUE
REALMENTE EM FAREIX
EL COR ES VEURE QUE
DUBTES DE MI I QUE ET
MANCA FE
Per què no confies en
l'amor que et tinc?

Vull que pensis en mi
cada hora del dia i de la
nit; vull que facis també
les accions mes petites
només per amor.

COMPTO AMB TU PER
DONAR-ME JOIA.

No et preocupi de no
posseir virtuts; Jo et
donaré la meva virtut.
Quan hauràs de sofrir, et
donaré la meva força.

M'has donat amor, Jo et faré
estimar més enllà de tot el que
puguis somniar...

Però recorda: estima'm tal com
ets.

T'he donat la meva Mare: FES
PASSAR TOT PEL SEU COR
PUR

QUALSEVOL COSA QUE ET
PASSI, NO ESPERIS A SER
SANT PER ABANDONAR-TE
A L'AMOR.

AIXI NO M'ESTIMARIES MAL
CORRE

A close-up, profile view of a woman with dark hair, wearing a purple shirt. She is in a meditative state, with her eyes closed and her hands clasped together in front of her mouth. The background is dark, and the lighting is soft, highlighting her face and hands.

Exercici

Medita,
prega,
rendeix-te,
abandona't

Hawkins afirma:
La humilitat és de molt més
valor que qualsevol
acumulació de dades i fets. A
no ser que un hagi
experimentat total i
completament la presència
de Déu en la seva imponent i
absoluta Totalitat, es pot dir
sense temor a equivocar-se
que un no sap realment res, i
que tot aquest mal anomenat
coneixement acumulat no és
més que ignorància i orgull.

**Amb una humilitat absoluta,
l'ego es dissol. Si un es
desempellega de la vanitat
del pensament, l'ego es
dissol, perquè la base de
l'ego és el plaer de la vanitat.**

**Davant la Presència de
l'Esperit Sant, l'ego es queda
en silenci.**

**Mitjançant la humilitat i
l'opció per l'amor un pot
renunciar fins a les seves
més preuades negativitats.**

Què m'aporta aquesta NE
8?

¿Ho sotmeto tot,
humilment a la gràcia
Divina, Sabent que “la
disposició, que sorgeix de
la gràcia de Déu, permet
que el poder de Déu,
expressat a través de
l'Esperit Sant,
recontextualitzi
l'enteniment i anul.li el
regnat de la percepció”?

EXPERIMENTA-HO!

CENTRE DE PSICOLOGIA i FISIOTERÀPIA

GESTALT-FIS ♦ FAMÍLIA i SALUT

www.familiaysalud.net

Centro de psicología y fisioterapia Gestalt-FIS

[gestalt_fis](https://www.instagram.com/gestalt_fis)

[@GestaltFIS](https://twitter.com/GestaltFIS)

Carrer Aragó, 218, Principal, 08011 - Barcelona
933013953 - 650778979